

μητρός μου. Οφείλω νὰ τοὺς τιμῶ, νὰ τοὺς ἀγαπῶ.

— Θὰ ὕψειλες, ἂν ἡσαν ἀληθῶς γονεῖς σου· ἀλλ’ ἂν δὲν εἴναι οὔτε πάππος, οὔτε πατήρ, οὔτε μήτηρ σου, πρέπει καὶ τότε νὰ τοὺς τιμᾶς καὶ νὰ τοὺς ἀγαπᾶς;

— Δὲν ἔκουσες λοιπὸν τὴν διήγησιν τοῦ πατρός μου;

— Τί ἀποδεικνύεις αὐτὴν ἡ διήγησις; Απώλεσαν αὐτοὶ παιδίον τῆς ἡλικίας σου, τὸ ἔζητησαν, καὶ εὗρον παιδίον τῆς ἡλικίας τοῦ ἀπολεσθέντος. Ἰδοὺ τὸ πρᾶγμα.

— Δημονοῦσις ὅτι τὸ παιδίον των τοῖς ἀφρέθη καὶ ἐγκατελείφθη εἰς τὴν πάροδον Βρετεῖλ, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ μέρος εὑρέθην τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, καθ’ ἓν τὸ παιδίον των ἀπωλέσθη.

— Καὶ διατί δύνω παιδία νὰ μὴν ἔξεστησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὴν πάροδον Βρετεῖλ; Τί ἀποδεικνύεις ὅτι δὲν παχυνόμος δὲν ἡπατήθη πέμψις τὸν Δρισκόλλη εἰς Χαβανόν.

— Ἀνοησίς!

— Ἰσως. “Ο, τι λέγω καὶ ἔξηγῶ εἴναι ἀνόητον ἵσως, ἀλλὰ διότι κακῶς τὸ λέγω καὶ τὸ ἔξηγω, διέστι τὸ πνεῦμά μου δὲν βοηθεῖ.” Αλλος θὰ τὸ ἔξηγει καλήτερα, καὶ θὰ ἐφαίνετο τὸ λεγόμενον πολὺ γῆγεντικόν. Ἔγὼ εἶμαι ἀνόητος. Ἰδοὺ τὸ πρᾶγμα.

— Φεῦ! δὲν εἴναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

— Οπως δήποτε, πρέπει νὰ προσέξῃς ὅτι δὲν δύοιάζεις οὔτε τὸν πατέρα σου, οὔτε τὴν μητέρα σου, οὔτε ἔχεις τὰ μαλλία ἔκνθιμά ως οἱ ἀδελφοί καὶ αἱ ἀδελφές σου· καὶ δλῶν, μὲνοεῖς; δλῶν αὐτῶν τὰ ἔκνθιμά μαλλία εἴναι δύοια. Διατί δὲν ἔχεις καὶ σὺ τὰ ἔδια; Προσέτι διάρχεις καὶ ἀλλο πρᾶγμα πολὺ παράδοξον. Πώς ἔνθρωποι μὴ πλούσιοι ἐδαπάνησαν τόσα διὰ ν’ ἀνεύρουν ἔν παιδίον; Δι’ δλούς αὐτοὺς τοὺς λόγους ἔγω φρονῶ ὅτι δὲν εἴσαι τῆς οἰκογενείας Δρισκόλλη. Ἡξύρω δὲν εἴμαι ἀνόητος· μοὶ τὸ εἶπον πάντοτε· εἴναι σφάλμα τῆς κεφαλῆς μου. Ἀλλὰ δὲν εἴσαι Δρισκόλλη, καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνης μετὰ τῶν Δρισκόλλη. “Αν δύως θέλῃς καὶ καλὰ νὰ μείνῃς, τότε μένω κ’ ἔγω. Πρέπει δύως νὰ γράψῃς εἰς τὴν μάναν Βαρθερίναν καὶ νὰ τὴν ζητήσῃς νὰ σ’ εἰπῇ πῶς ἀκριβῶς ἔσται τὰ σπάρχανα. “Οταν λάθης τὸ γράμμα της, θὰ ἐρωτήσῃς τὸν πατέρα σου, ως τὸν λέγεις, καὶ τότε ίσως ἀρχίσωμεν νὰ έλέπωμεν φῶς. ‘Ως τότε δὲν τὸ κουνῶ, καὶ δι’ τι καὶ ἀν εἰπῆς μένω πλησίον σου. “Αν εἴναι ἀνάγκη ἐργασίας, θὰ συνεργασθῶμεν.

— Αλλ’ ἀν μίαν ἡμέραν ἐκτύπα κάνεις τὸν Ματτίαν εἰς τὴν κεφαλήν.

‘Ο Ματτίας δύως ἐμείδιασε θιλιθερῶς.

— Δὲν θὰ ἔτον τὸ χειρότερον τοῦτο. Δὲν πονοῦν τὰ λτυπήματα ὅταν κτυπάται τις διὰ τὸν φίλον του.

[Ἐπειτα: συνέχεια].

‘Η γεροντικὴ μανίκι μπερθαίνει τὴν νεανικήν.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

[Ἐπειτα: τοῦ Gaston Tissandier].

“Η ἀνακάλυψις τοῦ συστήματος τοῦ κόσμου.

Τὸν Κέπλερ δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν διὰ τὴν μεγαλοφύΐαν του παρὰ τὸν σύγχρονον αὐτῷ Γαλιλαῖον. Ἐγεννήθη ἐν Weil τῆς Βιρτεμβέργης ἐπτὰ ἔτη μετά τὴν γέννησιν τοῦ Γαλιλαίου καὶ 28 μετά τὸν θάνατον τοῦ Κοπερνίκου. Ο ἀνήρ, δοτις ἐπωνομάσθη κατόπιν ὁ νομοθέτης τοῦ οὐρανοῦ, ἦτο ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἔτῶν ὑπηρέτης καπηλείου. Ή μήτηρ αὐτοῦ Αἰκατερίνη Γουλδενμάν, ὑπηρέτρια ἔνοδοχείου, οὔτε ν’ ἀναγνώσῃ ἥξευρεν οὔτε νὰ γράψῃ. Ο πατέρος του Ἐρρίκος Κέπλερ εἶχεν ὑπηρετήσει ἐν τῷ στρατῷ τοῦ δουκὸς τῆς Αλβίης εἰς τὸν κατὰ τῶν Κάτω Χωρῶν πόλεμον. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του ὁ στρατιώτης οὐδεμιάν ἔχων περιουσίαν, ἤνοιξε καπηλεῖον ἐν Ελμερδίγκεν, καὶ ἀπέσυρε τὸν μίον του ἀπὸ τοῦ σχολείου ὅπως τὸν ἔχῃ βοηθόν· ἀλλ’ ὁ παῖς ἦτο ἀδύνατος καὶ φιλάσθενος, ὥστε μετ’ οὐ πολὺ τὸν ἀπέστειλε καὶ πάλιν εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ ἐκπλάθῃ τὴν θεολογίαν. Δεκατετραετής ὥν δ νέος Κέπλερ ἐγένετο δεκτὸς δωρεὰν ἐν τῇ Ιερατικῇ σχολῇ τοῦ Maulbrunn. Τὸ τοιοῦτο ἦτο εὔκολον ἐν τῇ δικαμαρτυρούμενῃ Γερμανίᾳ, ἔνθα ἡ ἐκπαίδευσις ἦτο ἥδη πανταχοῦ διαδεδουμένη μετ’ ἀξιεπαίνου ἐλευθεριότητος. Ο Κέπλερ διεξήγαγε λαμπρῶς τὰς σπουδάς του, ἀλλ’ ἐπεδόθη εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ παρήτησε τὴν θεολογίαν. Εν ἡλικίᾳ εἴκοσι δύνω ἔτῶν διωρίσθη καθηγητής τῶν μαθηματικῶν ἐν Groetz τῆς Στυρίας, ἡς διοικητὴς ἦτο τότε ὁ Αρχιδούκης τῆς Αὐστρίας Κάρολος, καθολικὸς τὸ θρήσκευμα.

‘Ο Κέπλερ ἐδίδασκε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἀστρονομίαν. Λαζῶν μετά τινα χρόνον τὸν ἐντολὴν νὰ συντάξῃ ἡμερολόγιον, ἤναγκασθη νὰ παραδεχθῇ τὴν γρηγορίαν μεταξύθμισιν, θὺν οἱ δύο δημητροὶ αὐτοῦ διαμαρτυρόμενοι μετὰ πεισμονῆς ἀπέκρουν. Ο μέγας ἀστρονόμος δὲν ἀπορούθη δύως τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις, καθότι ἔθερψε τὸ ζήτημα τοῦτο ως ἐπιστημονικὸν δλῶς. Ο Κέπλερ ὅπως καταστήσῃ τὰ ἡμερολόγιά του πλέον περιζήτητα, κατεχώρισεν ἐν αὐτοῖς ἀστρολογικὰς προφητείας, ὡς τινες ἐποχηματοιήθησαν περιποιήσασι αὐτῷ φήμην. Μὴ ὥν ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος τῶν προληπτικῶν τῆς ἐποχῆς ἔκεινης, σπουδαίως ἐπίστευεν διὰς ἀστέρες ἔχουσιν ἐπιφρόνη ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων, ἔλεγε δὲ ὅτι ἡ ἀστρολογία θυγάτηρ οὔσα τῆς ἀστρονομίας δρεῖλει νὰ διατρέψῃ τὸν μητέρα αὐτῆς. Ἀλλος ὁ Κέπλερ δὲν προσεπάθει νὰ ἔξαπατησῃ τοὺς πελάτας του, πρὸς δὲ τοὺς συμβουλευουμένους αὐτὸν ἔλεγεν ἐνίστε, ως δ Τειρεσίας πρὸς τὸν Όδυσσέα, ὅτι ταῦτα θὰ συμβοῦσιν ἢ ἔκεινα.

‘Ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ συγγράμματι (Mysterium cosmographicum) ὁ Κέπλερ τὸ πρῶτον ἀπέ-